

vrtnice in cvetlične gredice. In včasih se zgodi, da zleze katera, ko išče tako skrivališče, tudi v kolnico ali v klet. Zato bi jo bilo greh ubiti.«

Sedaj je Zorka že razumela, da je storila neumnost. Naredila je pameten obraz in skrbno rekl: »Pa jo moramo vsaj ven vreči. Tukaj je ne moremo pustiti, ker bi se Ančka bala hoditi v klet po premog.«

In zelo se je začudila, ko tudi v tem nisem soglašal, ampak izjavil, da pustim žabo v kleti. Sklonil sem se po lopato za premog, pobral nanjo krastačo in jo odnesel v drugo klet, kjer smo imeli zelenjavo za zimo. Tam sem krastačo odložil, lopato pa zopet postavil v posodo za premog.

Zorka je pazila na vsako mojo kretnjo, drže roki na hrbtnu. In ko sem delo opravil, je dejala modro: »Ampak boš videl, očka, jaz ti pravim, da bo ta žaba spet zlezla na premog, in naša Ančka bo jutri vreščala, kakor da jo je pičila kača...«

»Moja draga, ta krastača ne zleze nikamor,« sem se smejal tej skrbnosti za Ančko, iz katere je jasno govoril lastni strah... »Ta žaba je vesela, da je slednjič na kraju, ki ga je iskala. Zdaj se bo zagrebla v zemljo, tam bo zaspala in prespala vso zimo prav do pomladni, ko jo bomo zopet odnesli na vrt...«

Potem sva odšla iz kleti in nič več se ni prigodilo. Zorka je temeljito poučila Ančko, da se ji te žabe ni treba batiti — toda Ančka se je navzlic temu vselej, kadar je nabirala premog, ozirala na vse strani, ali morda krastača vendarle ne zleze nanjo in jo pogoltne.

Po večerji je Zorka legla v posteljo in zadovoljno zaspala. Toda ponoči se ji je prigodilo nekaj neverjetnega...

Biló je okrog polnoči, ko jo je nenadoma prebudilo nekaj, kakor da ji je skočil pritlikavček na pernico. Pomela si je oči, pogledala — in v tem trenotku se je tako ustrašila, da ni mogla ne zakričati ne se geniti.

Na pernici, prav nasproti glavi, je sedela žaba krastača. Prav tista, ki jo je videla zvečer v kleti. Očitajoče je zrla na Zorko z žalostnimi očmi, potem pa je izpregovorila...

»Ne boj se me, deklica, jaz sem res pridna žaba, kakor ti je to povedal očka, in zato ti ne morem nič zlega storiti. Slišala pa sem, kako si hotela, da bi me ubil, in zato sem prišla, da ti o sebi nekaj povem. (Dalje.)

Zanimivosti

Cheopsova piramida.

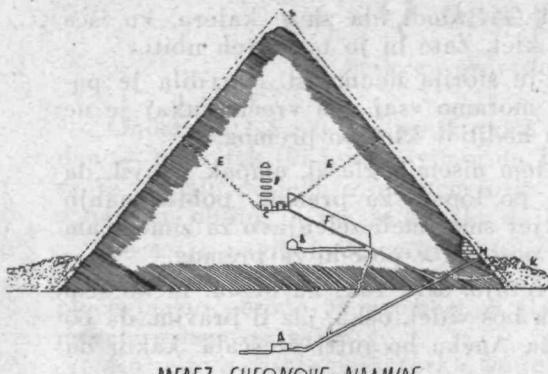
V afriški puščavi, na zahodni strani reke Nila, v bližini današnje Kaire, stoji več kot 60 piramid, ki že nad 4000 let kljubujejo vročim sončnim žarkom in mrzlim afriškim nočem.

Piramide so nastale v tretji in četrtni dobi egipčanskih kraljev. To so kopasti grobovi, ki so jih dali zgraditi faraoni, da počastijo s temi svoje imé in da imajo po smrti udobno in stalno bivališče.

Največja in najstarejša je Cheopsova piramida (okoli 2600 pr. Kr. r.), ki je bilá 146 m visoka (skoraj enkrat več kot ljubljanski donebnik), široka pa 233 m. Zob časa jo je pa okrušil in zmanjšal. V tisoč letih se je znižala za 9 m, zožila pa za 6 m. Krušenje kamenja povzroča razlika

med dnevno in nočno temperaturo. Ta temperatura je včasih zelo velika in dosegže podnevi celo $+50^{\circ}$ C in več, ponoči pa pada na 0° C, tako da zmrzuje voda. Kamenje se polagoma krči in razteza, sčasoma razpoka in odpada. Če bi zbrali vse, v teku tisoč let odkrušeno kamenje okoli piramide, bi lehkó zgradili z njim 15 takih donebnikov, kot je ljubljanski, vsi pa bi bili masivni. Vendar pa je ta masa odkrušenega kamenja zelo majhna v primeri s celotno piramido, ki ima $2,366.629 \text{ m}^3$ prostornine.

V notranjosti piramide so številni nizki in ozki križajoči se hodniki, ki jih lehkó le sključeno prehodimo. Ti hodniki vodijo h grobnicam. 30 m globoko pod zemljó je podzemna grobnica (A), majbrž prvočna

MEREZ CHEOPSOVE PIRAMIDE

Slika:

- A podzemna grobnica.
- B kraljičina grobnica.
- C kraljeva grobnica.
- D razbremenilni prostori.
- E ventilaciji.
- F galerija.
- G črta prvotne piramide.
- H glaven vhod.
- K razvaline.

grobnica egipčanskega kralja. Nad njo je v notranjosti 20 m nad tli kraljičina grobnica (B). Više nad to pa je prava kraljeva

grobnica (C). Ta grobnica je sestavljena iz natančno se stikajočih granitnih kvadratov. Raven strop kraljeve grobnice je varovan velikanske peze s petimi razbremenilnimi prostori (D). Hodnik pred kraljevo grobnico je razširjen v veliko galerijo (F), ki je 47 m dolga ter 9 m visoka. Prekrita je z lažjim svodom. Grobnice so zapirali s tajnimi vrati na mehaničen način. Ta vrata so obstajala iz velikih skal, ki so bile natančno kamnošeško obdelane. Drugi hodniki so bili v zunanjosti skrbno zakriti. Glavni vhod je s severne strani. Stavbni material, ki so ga privozili iz kamnoloma po Nilu, je bil po večini iz trdega in dobro izbranega kamna.

Za dviganje velikanskih kamnov nam ni znano, kakšne priprave so rabili. Vsekakor so bili Egipčani tudi v tem mojstri. Iz najdb pri večjih piramidah lehkó sklepamo, da so uporabljali klančine (rampe) iz opeke, po katerih so spravljali kamenje na piramido.

Je še mnogo drugih stvari, katere bi povzdignile slavo piramid in njenih graditeljev. Bodite to le majhen odlomek velikega poglavja.

Tisoč in tisoč let je preteklo. Mnogo rodov je izumrlo; piramida pa stoji, sanja o prejšnjih lepših časih in pologama hira, dokler se ne bo zrušila v prah — a do takrat bo steklo še precèj vodé mimo Ljubljane.

Za dobra voljo

Nesreča v sreči.

Po vročem pesku hodi
naš črni mož in sodi,
da jajce to je moja last;
a padel je v nevarno past.

V nahrbtnik jajce stlači,
gorkoto dela kači,
ki v jajcu skor se je skotila,
lupino kmalu razdrobila.